



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiæ

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IX. Genus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](#)

re, latè Surdus *conf. 47. num. 19.* ubi qvod generale rescriptum, & generalis dispositio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiam si dicat, *excerta scientia.* & *num. 20.* qvod statutum generale non ligat creditorem, & *n. 22.* qvod jurans adjuvare contra omnem personam, non intelligitur contra seipsum, & *n. 23.* qvod cedens jura contra omnes, non censetur cedere contra seipsum, *Affl. decis. 319. n. 8.* ubi qvod promissio de defendendo non intelligitur contra seipsum. Et qvod communitas non continetur sub generali loquutione gabellæ, quando ipsa non tenebatur prius solvere, resolvunt Boer. *decis. 213. num. 2.* Surdus *d. conf. 47. num. 21.* & *23.* Cardin. Tusch. *d. tom. 4. lit. G. concl. 33.* à princ.

Limita, quando constat de mente, vel materia subjecta aliud svadet, vel subest ratio, qvod persona loquentis includatur, *Cyn. in d.l. inquisitio 18.* Gabr. *commun. tit. de verbor. signific. conclus. 9. num. 7.* Cravett. *conf. 274.* post *n. 12.* Curt. jun. *conf. 195. in fin. num. 46.* Menoch. *de presumpt. lib. 3. presumpt. 44. num. 27.* Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 33. n. 17.* ubi *n. 18.* & *19.* post Decium *conf. 104.* Et diligenter. *num. 4.* & *5.* limitat etiam, quando cessio fieret ex causa onerosa, vel quando sumus in dispositione legis, quia continetur persona loquentis, secus in dispositione hominis.

XV.

GENERALIS dispositio non comprehendit ea, qvæ non esset qvis in specie comprehensur, *l. obligatione generali 6. ff. de pignorib. l. 3. ff. de evict. l. qui peculii 46. ff. de peculio. cap. veniens 16. cap. Quintavallis 23. de jurejur. cap. ult. de offic. vicarii, lib. 6.* Corn. *conf. 89. n. 12. lib. 3.* & *conf. 83. num. 2. lib. 4.* Surdus *conf. 73. num. 17.* Cardin. Tusch. *dict. lit. G. conclus. 31. num. 2.* Item Surdus *conf. 123. n. 36.* & de aliment. *tit. 8. privileg. 7.* Carolus de Grassis *de except. except. 32. n. 30.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 5. cap. 982. n. 20.*

XVI.

GENERALIS mentio idem operatur qvoad omnia, qvod specialis qvoad singula, *l. si cborus 70. ff. de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tut. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. in print. n. 22.* Surd. *conf. 2. num. 44.* & *conf. 350. num. 20.* Stephanus Gratian. *discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30.* & *cap. 766. num. 11.*

CAP. VII.
Generalis decisio.

Decidere per generalia, pauperis est Doctoris indicium, secundum Felinum *in cap. 1. de prescript.* Prudentis autem est, respicere ad decisiones particulares, & ex iis respondere, ut ex Aristot. *s. Ethic. & 2. Rhet.* monet Ant. Massa Gallosius *lib. 1. de Exercit. Jurispr. num. 18.* Eo qvod specialia jura generalibus derogant, *l. in toto 80. de Reg. Jur. 1. 8. C. de judic.* Et decisiones in terminis sunt tutiores, & omnia argumenta generalia excludunt. Albertus Brun. *de statut. art. 6. ques. 2.* Adeo ut Doctoris aliquis decisionem habere in terminis, etiam sine lege loquensis, cum in praxi causus incidit, magnum esse, post Gomez probe dixerit Wesenb. *1. conf. 19. num. 63.* & *conf. 24. num. 13.* Argentini, *1. conf. 62. n. 1.*

CAP. IX.
De Genitivi significacione.

Axioma I.

Regulas huc pertinentes vide eleganter declaratas apud Panciroll. *3. varior. 25.* adde Mafcard. *de probat. lib. 2. conclus. 841.*

II.

Genitivus causus importat dominium. Bart. & Dd. *in Rubr. ff. de Op. Nov. nunc.* adde Horatium Mandosium *in irrat. de privileg. ad instar. gloss. 3. num. 1. & sequentib.* Et Genitivus causus propriæ de fui natura dicit dominium directum, *l. si domus 71. §. ult. ff. de Legat. 1. gloss. not. in cap. 1. in verb. terram propriam. de postul. prelat. & Dd. omnes in rubr. ff. de O. N. N.* Ampliationes, limitationes & fallent, vid. in Tom. Reg. *Jur. lib. 7. p. 544.*

CAP. IX.
Genus.

Axioma I.

Genera in jure multa dantur. Ratio, quia plures sunt res, quam vocabula. *l. 4. de prescr. verb. C.* ideo sæpe nomen idemque verbum plures res significat; qvod cum variis modis, tum hoc quoque accedit, ut unum verbum fungatur vice generis & speciei; cuiusmodi est vocabulum GULPA, (qvod in genere acceptum, etiam comprehendit dolum, à quo alias tanquam diversa species distinguitur) COGNITIO, PACTUM, Jurisdictio, Adoptio &c. Bachov. *ad S. Adoptio 1. Inst. de Adopt. & Com. ff. eod. num. 2.* Donatio, *pr. Inst. de donat.* ubi Bachov. *num. 5.* Pignus, in pignus & hypothecam Novatio &c. delegatio. Plura vide à C. I. A. *de Novat. lib. 2.*

II.

Qvoties in Jure mentio fit generis, toties intelligitur species specialissima logica, quia dispositio alias de genere Logico non valeret ob summam incertitudinem, e.g. si animal legetur, & quia hoc casu legatum reduci posset ad rem minimam. Exemplum in *S. 22. Inst. de Legat.*

III. Qvo

III.

Quoties res in genere legata, toties electio competit Legatario.

Ratio: quia alioquin Legatarius non haberet actionem realem ad rem petendam, cum illam demonstrare non possit, e. g. si equus, bos &c. sit legatus.

Limita: (1.) modò verba ad Legatarium fuerint directa, secus si ad heredem, sic enim hujus electio est. l. 84. §. 9. ff. de Leg. i. Zoël. ad ff. de op. Legat. n. 3. (2.) modò testator eius generis res in bonis suis habuerit. l. 67. §. 8. ff. de Legat. 2.

IV.

Quoties genus relinquitur, quod sui natura certam habet determinationem, toties hoc debetur, licet testator tales res non reliquerit, quia sic voluntas testatoris certa adest, quæ impleri potest per heredem, ejusmodi rem emendo. e. g. si equus legetur.

V.

Quoties legatum Generis habet suam determinationem ex voluntate & facto hominis, toties non valet, quia sic voluntas Testatoris est incerta, ob quam legatum corruit. l. 24. §. ult. ff. de Legat. 1. Exemplum est in aribus, fundo, libro, legatis.

Limit. nisi testator ejusmodi res in bonis suis reliquerit. l. 71. pr. ff. de Legat. i. quo casu legatum utile est, & legatario electio competit.

VI.

Interest inter genera singulorum, & singula generum. Sub universali veniunt genera singulorum & singula generum. glossa ad l. 1. de f. dejuss. vid. l. 13. de injur. voc. Kub. p. 405. v. Tuden. p. 1. c. 4.

VII.

Genus & species, cum circa unam & eandem personam ponuntur, non limitationis sed demonstrationis causa species censetur adjecta. l. questum 12. §. 32. de instruet. & instrum. leg. Pec. in l. in toto 80. de R. J.

VIII.

GENERI per speciem derogatur, l. in toto jure 80. ff. de Reg. Jur. l. sanctio 41. ff. de paenit. cap. 1. cap. pastoralis 14. §. gnoniam. de refer. cap. 1. de Regulis Juris. lib. 6. [v. Kubach. in Brocar. c. 22. Axion. 6.] non speciei per genus, Knipschild. de fideicommiss. famil. cap. 16. num. 237. vid. ad hanc regulam textum in l. 3. de in jus voc. Jexornavit Fulgos. conf. 21. in princip. Angel. conf. 355. Utrum per statutum, in princip. Baldus conf. 292. numer. 3. libr. 2. Mant. Dialog. 90. vers. quia. Menoch. conf. 141. num. 26. cum seq. & num. 37. Thomas de Thomasset. in floribus Legum, reg. 132. Surdus de aliment. tit. 12. quest. 15. num. 130. & tit. 9. quest. 8. & decisi. 255. num. 21. & consil. 352. num. 1. Gutier. pract. lib. 3. quest. 24. num. 6.

Armend. in addit. ad recop. Legum Navarrae, in proem. numer. 5. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. G. conclus. 36. per totam. Aldrete de relig. discipl. tuenda libr. 2. cap. 7. numer. 20. Cax. Argel. de contradic. legitim. quest. 2. num. 212. Ostat. Glorit. resp. n. num. 31. Sanctarel. variar. resolut. part. 1. quest. 14. num. 5. Sebastianus Medicus de Regulis Juris. reg. 1. verb. generi. num. 44. latissimè Castill. controversial. lib. 5. part. 2. cap. 95. per tot. Ovid. de Amicis de Jure Emphyteut. quest. 82. num. 1. cum seqq. Covarr. var. p. 1. cap. 11. num. 6. [Exempla sunt in generalibus propositionibus exæquantibus jura, ut l. ult. C. de inoffic. donat. l. 33. de condit. indeb. Præterea aliud exemplum vide apud Tilden. l. 1. Jurisprud. extemp. cap. 4. pag. 27. & apud Bronchorst. ad l. 80. de Regulis juris. ubi exemplificat in leibus, contractibus & ultimis voluntibis.

Ratio hujus Axiomatis in eo consistit, ut genus & species diversa concordentur, nam ubincunque duæ dispositiones sibi adversantur, debent ad concordiam reduci, salva, qvoad fieri potest, utriusque natura & proprietate, si generi per speciem derogetur, igitur, &c. Juxta qvam rationem intelligenda est glossa in l. si domino 107. ff. de legat. 1. dum inquit, speciem derogare generi ex Juris interpretatione, & illa qvæ movet Gamb. in dialect. legali, lib. 3. cap. 3. n. 2. qvia regula l. semper in generalibus 190. ff. de Reg. Juris. cùm similibus non procedit in specie excepta, qvæ generi adversatur. [Aliam rationem assert Claud. Pratus in genof. generalib. lib. 2. tit. 2. cap. 4. pag. m. 45. Qvia species sic opposita generi, in dispositione extimatur de genere. l. si peculum 10. de manu miss. teſtam. Alias rationes vide apud Kubach. in Brocard. cap. 22. sect. 6. pag. 405. Putarem & hanc subesse, qvia genus repræsentat regulam, species opposita generi exceptionem. Nam exceptio qvædem derogat regulæ; sed non regula exceptioni.

Hanc regulam declarat Pacius in An. C. Quand. imp. int. pup. vel vid. vel miser. personas cognosc. & me exhibeantur, num. ult. Qvod è diverso, speciei non iterum derogetur per genus. Sic enim generalis constitutio Novell. 69. [qvia quis veteratur de Provincia sua extrahi] non derogat

C c 2 speci-

speciali privilegio miserabilium perfornarum, qvo illis concessum est, adversarios suos ad Principem & extra provinciam trahere. Sic speciale mandatum derogat generali: non iterum generale speciali, Tulden. d. cap. 4. pagin. 29. Obj. (1) l. 7. C. de Jurisd. ubi privilegio tanquam legi speciali derogatur per jus commune, seu constitutionem generali. R. (1) Regula vera est in specialibus positivis, non privativis. (2) Quatenus species adhuc subsistunt: non si etiam iis specialiter & expresse sit derogatum. Est ergo (3) in inductione hac fallacia causa. (4) Milites isti se ipsos indignos reddunt privilegio militiae, dum alii negotiationibus & professionibus se immissent. Qvod ergo privilegium amiserunt, non possunt opponere generali legis comprehensioni & vinculo. Obj. (2) I. pen. C. de injus. & inut. nupt. ubi constitutio generalis derogat juri Aegyptiorum speciali. Resp. negando Aegyptiorum morem fuisse jus aut privilegium, sed fuit prævaricatio. Ergo sub idem genus legum haut quaquam pertinet. Eodem modo respondendum est ad Constitutiones alias, clausulam cassatoriam continentem. Verbi gratia, de bonis naufragorum, de repreſaliis, de obſtagio. Nam statuta & consuetudines damnatae non sunt amplius pro jure habendæ, sed pro injurya.]

Amplia hanc regulam primò, ut procedat in omni materia, qvod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibilis, Castrenſ. conf. 476. Videatur quod predictus, in princ. lib. 2. Cardinalis Tuschus d. lit. G. conclus. 16. num. 5. Beroi. conf. 57. num. 10. volum. 3. Natt. conf. 7. num. 5. Surdus conf. 56. num. 1. Octav. Glorit. resp. u. n. 31. vers. qvod vendicat.

Amplia secundò in legatis, qvia legatum speciale derogat generali. Abb. conf. 4. In questione. num. 5. lib. 2. Baldus conf. 253. num. 3. vers. si vero lib. 5. ubi qvod si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non ve- niant nisi duæ statuæ propter specificatiōnem speciale, qvod refert Cravett. conf. 86. num. 4. & s. Ruin. conf. 90. n. 9. lib. 2. ubi qvod si testator legavit in specie aliis quibus sororibus nominatis, postea in genere vocavit sorores, intelligitur de aliis, qvia specialis provisio præcedens derogat generali, & maximè dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere. Surdus de aliment. tit. 2. quest. 15.

num. 130. Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 7. 27. & 53. cum seqq. latè Castill. cap. 95. n. 23. cum seqq. ubi pariter ampliat in fidei-commissis, institutionibus, substitutio-nibus, & in omni ultima voluntate, in legibus, statutis, consuetudine, compro-missis, judiciis, rescriptis, mandatis, & in omni actu, materia & dispositione.

Amplia tertio, ut procedat sive præce-dat, sive sequatur genus, l. serv. 15. ff. de petul. leg. Dec. num. 7. & 14. in d. l. in toto jure 80. ff. de Reg. Jur. & in cap. 1. num. 6. de rescript. ubi Beroi. num. 45. Fulgos. conf. 215. in princip. & conf. 135. col. 3. ubi qvod imò etiam generalitas sit poste-rior, & habeat clausulam derogatoriam, specialitas attenditur, Bald. conf. 253. vers. quinto qvja. lib. 5. Joan. de Mol. conf. 139. num. 7. & conf. 140. num. 3. in fin. ubi qvod generalis dispositio sequens non præjudicat speciali specificè, etiam generalis habeat verba habilia comprehen-sione speciale.

Amplia quartò, ut sicut generi per spe-ciem derogatur, ita etiam speciei deroga-tur per speciem magis specialem, & individuam, Zabarell. conf. 149. num. 4. vers. item scivit. Alexand. conf. 29. Quo-niam. in princip. lib. 1. Baldus conf. 371. In volumine, in princip. lib. 5. ubi intelligit, quando sunt species individua & dividua pars potentiae, alias fecus. Idem pro-cedit etiam inter duo genera, qvia minus universale habetur loco speciei, magis universale loco generis, Baldus conf. 253. num. 4. vers. tertio præmitto. lib. 5. Card. Tusch. d. concl. 36. num. 30.

Amplia quintò in rescripto seu man-dato speciali, qvod derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem, cap. 1. de rescript. Suar. alleg. 28. num. 16. Baldus conf. 88. Queritur. in princ. lib. 2. ubi extendit, idem esse in generali com-missione, revocatione, seu deputacione, qvia non revocat specialem præceden-tem, nisi confitetur de mente, Rebuff. tom. 2. ad Leges Gallie. in prefat. tit. de rescript. n. 103. Sebastian. Medices de Regulis Juris, Reg. 1. n. 44. Menoch. de arbitrar. casu 97. an. 2. & conf. 36. n. 48. & de presumpt. l. 6. pref. 40. Card. Tusch. d. concl. 36. an. 43. Va-lasc. conf. 72. n. 2. Unde mandatum de pro-videndo speciale derogare generali man-dato præcedenti, licet de illo nulla men-tio habeatur, tenent Xuar. dict. alleg. 28. n. 3. Cephal. conf. 393. à n. 19. libr. 3. Card. Mantic. de conject. ultim. volunt. libr. 9. tit. 6. num. 22. Valasc. ubi proxime.

Amplia

Amplia sexto in statutis, qvia statutum feuda, in qvibus specialiter Imperator speciale semper prævalet generali, Decius *conf. 188. col. 3. & conf. 301. col. 1. & conf. 482. & conf. 617. colum. penult.* Angel. *conf. 355. Ulrum per statutum.* Baldus *conf. 78. Duo sunt statuta lib. 1. ubi declarat, qvòd si statutum speciale continet idem qvod jus commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens præferatur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à Jure communi,* Alexand. *conf. 89. Circa primum. num. 10. lib. 6. Apostil. ad eundem conf. 65. n. 10. in verb.* Baldus. *lib. 7. Idem Alex. conf. 123. Script. num. 10. cum seqq. lib. 4. Fulgos. conf. 215. In princip. ubi extendit etiam, qvando statutum generale esset posterius, qvia adhuc specialiter derogat generali statuto,* Corn. *conf. 66. lib. 1. ubi qvod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur,* Angel. *conf. 160. in princ.* ubi extendit ad statutum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad cridas ponendis, qvia non extenditur ad bona minorum, in qvibus per statutum sub certa solemnitate est specialiter provisum, & *conf. 355. per rotum.* extendit ad statuta contraria, latè Card. Tusch. d. *concl. 36. num. 10. cum multis seqq.*

Amplia septimo in tempore, qvia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas conceditur, derogatur generali dispositioni, qvod qvocunque tempore solvatur gabella, Bald. *conf. 256. Premittenda sunt, vers. quarto premittendum, lib. 4.* qvem refert Cardin. Tusch. d. *concl. 36. num. 26.*

Amplia octavo in observantia, qvia specialis derogat generali, Fulgos. *conf. 232. In quodam instrumento, in fin. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 36. num. 36.*

Amplia nono in compromissis, qvia etiam in illis genus per speciem derogatur, ideò si fiat compromissum speciale super pretio venditionis facta declarando, licet postea fiant alia compromissa inter easdem partes de litibus & controversiis, non est derogatum primo, item Joan. de Anan. *conf. 19. Visis instrumentis, n. 6. & 7. Card. Tusch. d. conclus. 36. n. 38.*

Amplia decimò in confuetudine, qvia specialis derogat generali, & attendi debet, Cravett. *conf. 195. n. 16.* qvia generalis recipit declarationem à magis speciali, Cravett. *conf. 118. n. 4. Card. Tuschus d. conclus. 36. n. 41.*

Amplia undecimo, in facultate legitimandi latissimè concessa per Imperatorem etiam ad feuda, qvia non veniunt ea

disposuit, qvod non succedant, nisi natu & concepti de legitimo matrimonio, qvia generalis provisio demandata non se extendit ad specialiter provisa, sed species derogat generi, Anchar. *conf. 308. Prima facie. num. 7. & 8. Card. Tusch. d. conclus. 33. num. 39.*

Amplia duodecimò in probatione, qvia magis creditur duobus testibus in specie, qvam mille in genere deponentibus, Decius *conf. 488. in fine.* Alexand. *conf. 148. num. 4. libr. 2. Paris. conf. 88. num. 31. lib. 3.* Cardinal. Tusch. d. *conclus. 36. num. 42. & num. 65. ubi num. 66. post Alexand. conf. 27. num. 6. lib. 1. subdit,* qvod probatio in specie delicti prævalet probationi in genere, qvod accusatus sit bona fama.

Amplia decimotertiò in contractibus, qvia species derogat generi, etiamsi præcedat speciali contractus, Fulgos. *conf. 215. in pr. Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 64.*

Amplia decimoquartò, qvando in eadem lege sunt verba specialia & generalia, qvia species derogat generi, Angel. *conf. 214. num. 2. Lap. alleg. 88. num. 5.* Fulgos. *conf. 215. in princ.* ubi extendunt, ut idem sit, qvando species & genus sunt in aliis & diversis legibus, & se non compatiuntur, neque constat de mente, Cardinal. Tusch. d. *concl. 36. n. 57. cum seqq.*

Amplia decimoqvintò in opinionibus Doctorum, qvia communis opinio in genere derogatur per opinionem in specie in casu individuo, ut per Riminald. jun. *conf. 265. n. 5. & 6. lib. 3.* qvem refert Cardin. Tusch. d. *concl. 36. n. 71.*

Amplia decimosexto in provisione hominis, qvia poena promissa in genere, puta 200. in casu contraventionis, si partes per pactum speciale conveniunt, qvod damnum reficiatur prout liquabitur, tollit poenam generalem, Alexand. *conf. 94. in fin. & conf. 95. num. 7. lib. 4.* ubi extendit, ut procedat, etiamsi generalis provisio sit jurata, qvæ habet vim specialis, qvia intelligitur in eo, in quo consentitur, & non ultrà, refert Cardinalis Tuschus d. *conclus. 36. num. 72. & 73.*

Limita primò, qvando species & genus se invicem compatiuntur, stare possunt, ita Bartol. *in l. serv. 15. ff. de pecul. leg.* Cagnol. *in d. l. in toto 80. num. 13. ff. de regulis Juris. Roman. sing. 249.* Decianus *conf. 51. num. 16. vers. quartò considerato, lib. 1. & conf. 122. num. 13. lib. 3.* Card. Tusch. d. *concl. 36. n. 95.*

Limita secundò, qvando genus & species apponuntur favore ejusdem personæ, qvia genus non tollitur, neqve restringitur per speciem subsequentem, Bald. conf. 329. in fin. vers. in contrarium. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 36. n. 79.

Limita tertio, qvando species accedit generi, qvia prorogato genere, vel mutato, prorogatur & mutatur species, qvæ habet substantiam ab illo genere, & non stat per se, Lap. allegat. 88. Commune. num. 6. circa finem. Ubi etiam pariter limitat, qvando ratio suadet, qvod per generali providentiam sit recessum à speciali. Item qvando species apponitur ad coadjuvandum genus, Surdus. conf. 56. num. 36. & 37. Cardinalis Tusch. dict. conclus. 36. num. 80. & 81.

Limita quartò, qvando genus est certum, determinatum & præcivum. Surdus. conf. 352. n. 11. ubi n. 17. limitat etiam, qvando genus exprimitur per verba dispositive, species autem per verba enunciativa, Castill. d. c. 95. n. 40.

Limita quinto, qvando declaratio generis consilis in eadem specie, qvia tunc species non derogat generi, Bald. conf. 177. In Ecclesia, in fin. lib. 1. Cardin. Tusch. d. conclus. 36. num. 103. [Ita qvando verba specialia non determinationis gratia, sed ad majorem evidentiam specialiter videntur facta, generi non derogant. l. questum 12. §. penult. de instruct. & instrum. leg. Conf. Marpurgens. libr. 1. conf. 7. n. 35.]

Limita sexto in jurisdictionibus, qvia si datur in genere & in specie, censentur potius per speciem concessa accumulativè, qvam derogativè, ut per Surdum conf. 5. num. 35. Gutier. præf. lib. 3. quest. 15. n. 6. Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 102. Castill. d. cap. 95. num. 22.

Limita septimo, in literis gratiosis generalibus ad beneficia, qvibus non derogatur per speciales posteriores, qvando ex primis generalibus esset jus qvæsitum, secus si effectus penderet ab eventu incerto, Federic. conf. 69. circa fin. vers. item non obstat. Cardin. Tusch. d. conclus. 36. num. 101.

Limita octavo in diversis dispositionibus diverso tempore factis, qvia non habet locum regula, qvod generi per speciem derogetur, sed contraria, qvod ultima quantumcumque generalia derogant primis, Signorol. conf. 87. num. 7. & 8. Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 112. Idem qvando specialis provisio ad diversum tendunt finem, Surdus conf. 359. num. 93.

Castillat. conf. 44. num. 48. Stephanus Grat. discept. forens. cap. 304. num. 5. cum seqq. Castill. dict. cap. 95. num. 35. cum seqq. Vel qvando genus & species super eodem jure non concurrunt, sed super diverso, latè Rolandus confil. 8. num. 37. lib. 1. Card. Mantica de conject. ultim. volunt. libr. 9. tit. 6. n. 22. & 23. Surdus 426. num. 36. vers. ad sextum. Castill. d. cap. 95. num. 41.

Limita non in privilegiis, qvia per speciale privilegium non derogatur generali, Federic. confil. 197. vers. non obstat. gloss. verb. sed ante. in sum. 25. quest. 2. gloss. ult. verb. super privilegiis. in d. cap. 1. de rescript. ubi Abb. num. 10. Felin. num. 3. vers. limita. Rip. n. 74. & Beroi. num. 39. Alexand. conf. 155. num. 1. lib. 6. Rebuff. tom. 2. ad Leges Gallie. tit. de rescript. in prefat. num. 105. Xuar. allegat. 28. num. 10. Loriot. de Regulis Juris Axiom. 136. Menoch. conf. 36. num. 48. Cardin. Tusch. d. conclus. 36. num. 99.

Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse privilegium speciale posteriori minuere prius generale, nulla facta illius mentione, per text. in cap. dudum 14. §. nos situr, & in cap. quamvis tibi 38. de prebend. in 6. resolvunt Sylvest. in sum. verb. privilegium. quest. 10. Ruin. conf. 98. n. 4. volum. 4. Menoch. de presumpt. lib. 6. pres. 40. num. 21. Mar. Giurb. confil. crimin. 65. num. 41. Monet. d. commut. ultim. volunt. cap. 8. num. 529. Soar. de legib. lib. 8. cap. 39. n. 7. Bonacini. in simili tractatu. disput. 1. quest. 3. punct. 8. §. 3. n. 17. vers. ex dictis.

Limita decimo in casu, qvò fiscus generale Syndicum ad exigendos omnes debitores, & alium speciale ad quadam nomina constituit, si hic negligens, non tenetur generalis, sed tamen in subsidiis. Brunnem. ad l. 3. C. de conven. Fisc. Debit.

IX.

GENUS includit omnes species sub genere comprehensas, l. omnes 4. ubi Angel. C. de prescript. 30. l. semper 147 ff. de Reg. Juris. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 33. n. 2. Menoch. confil. 266. n. 69. Cravett. conf. 134. n. 5. etiam in una specie major sit ratio, qvam in alia, l. 1. §. qvod autem 3. ff. de aleatorib. Riminald. jun. conf. 12. n. 31. lib. 1. Decian. conf. 51. lib. 1. & conf. 122. lib. 3. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. G. conclus. 40. n. 17. Surdus conf. 255. n. 20. & conf. 359. n. 19. Marc. Anton. d. resolut. 33. n. 3. Menoch. confil. 141. n. 33. [Et Oratio generalis sermonis compendio res]

res singulas & omnes species comprehendit, quod ex Logicis notum esse ait Bachovius lib. 1. de pignor. cap. 5. in fin. & firmat per l. namque 15. §. 1. de pignorib. ibi; perinde ac si specialiter fuissent obligatae. junct. rei 17. C. de distract. pign.]

X.

GENUS verè & propriè representatur in qualibet specie. l. si quid earum 47. §. interemptum. 1. ff. de legat. 3. Surdus conf. 121. n. 3. Bald. conf. 239. Testator, in princ. lib. 1. Dyn. conf. 51. Quesito, n. 3. vers. præterea. Cardinal. Tusch. tom. 4. lit. G. concil. 40. n. 5. & ideò quia prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, l. juris gentium 7. §. sed frau- dandi 10. in fin. ff. de pact. cum aliis cita- tis ab Everardo in top. legalib. loco 61.

XI.

GENERE remoto, removentur species, d. §. sed si fraudandi 10. l. fundi 25. §. fin. ff. de fundo instruct. l. sancimus 3. ubi Bart. C. de usur. rei judic. d. l. 1. §. quod autem 2. ff. de auctorib. l. i. in fin. ff. de suis & legit. bared. l. si causa cognita 32. juncta glossa verb. peremisti. Cod. de transact. §. vulgo 4. institut. de success. cognat. cum aliis, de quibus Everhardus loco 62. Sigismund. Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. conclus. 2. num. ii. v. Kubach. in Brocard. cap. 22. broc. 1. pag. 397. add. ax. 4. à quo removentur proprietas generis, ab eodem removentur omnes species l. i. inf. de suis & legit.

XII.

GENUS in suo genere tantum opera- tur, quantum species in sua specie, l. si cho- rus 79. in pr. ff. de legatis 3. l. si duo 51. ff. de ad- min. tutor. d. l. omnes 4. C. de prescript. 30. annor. Cravett. conf. 161. num. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. G. conclus. 40. n. 20. ubi n. 21. cum eodem Cravetta conf. 118. n. 14. extendit etiam in materia odiosa. [Nota tamen casum, in quo non opera- tur tantum genus, quoad omnia, sicut species, quoad speciem: Nam licet sub genere comprehendantur omnes species generis, ut not. in l. 7. §. 10. de pact. tamen ubi requiritur notabilis expressio speciei, non sufficit facere mentionem, quia ex- pressio per speciem possit retardare Principem à concessione. Abb. in c. in no- straz. col. 1. de Rescr. v. Kubach. c. 22. bro- card. 12.]

XIII.

Genus perire non potest, l. in ratione 30. §. incert. 5. ff. ad Leg. Falcid. l. si te bo- nis 10. C. de jure delib. l. intendum 11. C. si certum petatur. Curtius jun. conf. 239. n.

35. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 2. n. 32. colum. 3. Surdus de aliment. tit. 3. quest. 16. cum seqq. & conf. 391. num. 3. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 13. num. 3. Cardinal. Tusch. d. lit. G. conclus. 40. num. 2. ubi num. 3. post Paris. consil. 94. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intelle- ctu. Itaque si genus aut quantitas promis- sa vel legata sit, licet quædam de genere perierint, obligatio tamen durat. v. Ku- bach. in Brocard. de genere. cap. 22. axiom. 13. pag. 412.

XIV.

GENUS, quod non potest nisi in una specie vérificari, pro specie reputatur, l. 2. ff. de liber. & postib. l. si optio 13. ff. de opt. leg. l. fundus qui locatus 24. ff. de fun- do insr. Becc. conf. 34. num. 14. Menochius conf. 71. num. 23. Surdus conf. 135. num. 2. & conf. 179. n. 24. & conf. 269. n. 29. & conf. 431. num. 5. Vincent. Fular. de substitut. quest. 351. numero 34.

CAP. X. De Generatione.

Generationi natura magis studer quam intel- lectui, & magis curat de esse rerum quam de sci- entiis. Guilhelm. Benedict. in cap. Raynuttius. in verb. que filium, ex eo n. 3. col. 1. & num. 7. vers. & tamen præsumptio. volum. 3. part. 3. extr. de testim. Pacian. conf. 1. num. 16. Naturalissimum enim est generare unum tale est, ut ait Aristoteles lib. 2. de anima text. & ibi gloss. in l. quod sinilit. 31. §. qvimancipia 21. ff. de adilit. edit. Et natura nihil magis nos docuit, quam ge- nerare & procreare aliquid nobis simile, ut im- mortalitatem, quam in individuo non possumus, in specie falem conservemus. Thadæus Piso ad pr. Inst. de jur. nat. gen. & civil. num. 7. quo pertinet, quod Callistratus respondit, ideo nos filios filiasque concipere atque edere, ut ex pro- le eorum earumque diuturnitatis memoriam no- bis in ævum relinquantus. l. 222. §. ult. de verbis. signif. Harprecht. ad princ. inst. de jur. nat. gent. & civ. num. 6. sic pater prudens prudentem, & nobilis generat nobilis. gloss. in l. nullus. C. de decur. lib. 19. imò mirabilius voluit glossa in l. fin. in verb. consequentia. C. de Natural. liber. quod filius spurius spurium generat, & simile producit suum simile. Ludovic. Gomez, ad §. supereft. Inst. de action. num. 38. Siquidem ex bono bonum, ex malo malum nasci dixit Car- din. ex art. de sapient. & natus ex mala pro- geni presumptionem præ se ferit, quod sit ma- lus. Ang. in l. si quos. C. de Consil. in fin. Boe- ckel. in tr. de public. judic. disqvis. 4.

CAP. XI. De Geradâ.

Quodcunque non tantum ad ornandam uxo- rem

C. 4

rem